

Kloboucké Zvony

Zprávy ze života sboru Českobratrské církve evangelické
v Kloboukách u Brna

ročník XXV.

duben–květen 2023 AD

Kristus shromažďuje svůj lid

Liturgické období velikonoční

2. dubna – Květná neděle

9.30 Klobouky, 11.00 Velké Hostěrádky

7. dubna – Velký pátek

9.30 Klobouky se slavením sv. Večeře Páně

9. dubna – Velikonoční neděle

9.30 Klobouky se slavením sv. Večeře Páně

16. dubna – 2. velikonoční neděle

9.30 Klobouky – Bohoslužba se svátostí křtu

23. dubna – 3. velikonoční neděle

8.00 Brumovice, 9.30 Klobouky – se svátostí křtu

30. dubna – 4. velikonoční neděle

9.30 Klobouky

7. května – 5. velikonoční neděle

9.30 Klobouky, 11.00 Velké Hostěrádky

14. května – 6. velikonoční neděle

8.00 Brumovice, 9.30 Klobouky

18. května – Nanebevstoupení Páně

18.00 Klobouky se slavením sv. Večeře Páně

21. května – 7. velikonoční neděle

9.30 Klobouky

28. května – Svatodušní neděle

9.30 Klobouky se slavením sv. Večeře Páně

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Kloboukách u Brna,

Brněnská 30, 691 72, e-mail: cceklobouky@seznam.cz;

<http://klobouky.evangelnet.cz>; tel.: 608 579 839; IČ sboru: 48452327;

číslo bankovního účtu: 2200347489/2010

JUBILEA – JUBILEA – JUBILEA

Boží požehnání a vše dobré do dalších let přejeme sestrám a bratrům
našeho sboru při příležitosti jejich narozenin.

duben

Miroslav Tiefenbach – 93 let (Brumovice)

Lydie Kinclová – 93 let (Morkůvky)

Ladislava Uhrová – 80 let (Velké Hostěrádky)

Růžena Navrátilová – 93 let (Klobouky u Brna)

Jaroslav Ruml – 70 let (Velké Hostěrádky)

Miluše Pilátová – 89 let (Klobouky u Brna)

Vladimír Kachnáč – 77 let (Klobouky u Brna)

Josef Matějčíček – 91 let (Kašnice)

Jaroslava Varmužová – 81 let (Klobouky u Brna)

Jiřina Dostálová – 93 let (Kašnice)

Jiří Váňa – 91 let (Klobouky u Brna)

Libuše Bravencová – 94 let (Morkůvky)

květen

Zdena Tolarová – 65 let (Klobouky u Brna)

Věra Drdová – 80 let (Klobouky u Brna)

Jitka Svobodová – 80 let (Klobouky u Brna)

Milan Nádeníček – 85 let (Borkovany)

Jitka Hrdá – 70 let (Klobouky u Brna)

Aloisie Müllerová – 84 let (Borkovany)

Ludvík Hanák – 80 let (Brumovice)

Naděžda Dobrovolná – 89 let (Klobouky u Brna)

Karla Bundilová – 65 let (Klobouky u Brna)

Jaroslava Pilařová – 81 let (Klobouky u Brna)

Jaroslava Babáčková – 82 let (Morkůvky)

Radoslav Mičuda – 75 let (Morkůvky)

Upřímně blahopřejeme!

Narozeniny zveřejňujeme podle klíče: 60, 65, 70, 75, 76, 77...

Respektujeme, pokud nám nahlásíte, že si zveřejnění nepřejete.

Pro ochranu osobních údajů neuvádíme den narozenin.

Zamyšlení nad hesly Jednoty bratrské

Duben: Proto Kristus umřel i ožil, aby se stal Pánem mrtvých i živých. *Římanům 14,9*

Milí přátelé, Velikonoce jsou svátky plné kontrastů. Strana temná, Velký pátek. Utrpení, strach, pláč, smrt. A pak přichází světlo. Opatrná naděje, obnovená důvěra, radost, život. Kristus zemřel, sestoupil do pekel a byl vzkříšen. A nás se to týká.

Ježíš umírá a jeho blízcí truchlí, pohřbí ho. Ženy pak jdou ke hrobu s obavami, kdo jim odvalí kámen. Spatří mladíka v bílém rouchu a zděsí se. Muž je pošle, aby zvěst o Ježíšově vzkříšení vyřídily učedníkům. Na ženy padne hrůza a úžas. Ze strachu pak nikomu nic neřeknou. Strach je opakem víry. Současně je však jejím celoživotním průvodcem. Bojíme se. Často a hodně. Známych i neznámých věcí. Proč si to nepřiznat?

Ve velikonočním příběhu je hodně pohybu. Marie, Salome a druhá Marie šly nakoupit vonné oleje, aby mohly pomazat Ježíšovo tělo. Přišly ke hrobu. Vstoupily do něj. Nakonec pak utíkaly pryč od hrobu. Pohyb jakoby proráží veškerý strach, ztuhlost, mrtvolnost. Ženy se bojí, ale překonávají svůj strach. Jdou, jsou v pohybu. Dělaví jednotlivé kroky navzdory trápení a strachu. I navzdory tomu, že vůbec ničemu nerozumí. Možná toto je víra, nebo jedna z podob víry – neustálé překonávání strachu, bolesti, nejistoty jednotlivými životními kroky. Těmi malými, všedními. I těmi velkými, ke kterým potřebujeme víc rozhodnosti a odvahy.

Mladík v bílém rouchu posílá ženy, aby učedníkům vyřídily zvěst o Ježíšově vzkříšení. Učedníci mají jít do Galileje, kde se s Ježíšem znovu setkají. Tady ho začali následovat, tady viděli jeho mocné činy, slyšeli jeho podobenství a kázání.

„Jdu před vámi,“ říká i nám Kristus. Ježíš nás zve k životu, k smysluplnému životu.

Nečeká nás sice život prostý strachu ani překážek. Ale na nic těžkého nebudeme sami. Nic nás nemůže oddělit od Boží lásky v Kristu Ježíši. Nic. Ani nemoc, ani žádná ztráta, ani strach, ani smrt. On je naším přítelem a jeho lásku k nám nic a nikdo nezruší, nezničí.

V Kristu vzkříšeném je život a ten se nás týká. To je důvod k radosti.

Neodpírej dobrodiní těm,
kteří je potřebují,
je-li v tvé moci
je prokázat.
Příslaví 3,27

Květen: Neodpírej dobrodiní těm, kteří je potřebují, je-li v tvé moci je prokázat. *Příslaví 3,27*

Tento biblický verš má na mysli tvrdou realitu života ve starověku. Kdo se nemohl žít prací, musel se spoléhat na pomoc druhých lidí. Neexistovalo žádné důchodové, zdravotní pojištění ani pojištění v nezaměstnanosti. Nanejvýš vlastní rodina byla povinna poskytnout podporu, ale pokud i to selhalo, bylo žebrání jedinou možností, jak přežít. Z tohoto důvodu jsou ve Starém zákoně typickými představiteli chudoby vdovy, sirotci a cizinci, kteří nemají rodiny. Bůh Izraele se znovu a znovu ukazuje jako otec a obhájce těchto vdov a sirotek (např. Ž 68,6) a ochránce cizinců (např. Lv 19,33). Úkolem jeho lidu je chránit práva nejchudších ve společnosti a poskytovat jim to, co potřebují k přežití. Tvrdohlavost a odmítnutí pomoci jsou v rozporu s veškerou opravdovou zbožností. Potřebným dnes pomáháme tím, že platíme daně.

Ale verš z knihy Příslaví se neptá, kolik už jsme dali, ale co je ještě potřeba a co můžeme. Kolik nám zbývá v peněženke? Můžeme ještě někomu pomoci? Kolik času zbývá? Jaké máme možnosti, potenciál, schopnosti, dovednosti? A která pomoc by nám dělala radost?

Jakou finanční podporu můžeme poskytnout potřebným, kolik času jim můžeme věnovat? Jaké podoby vzájemné podpory můžeme vymyslet a zrealizovat, abychom poskytli více práv a lepší péči všem, kdo ji potřebují? Třeba uprchlíkům, mladým rodinám, terapeutickou péči duševně nemocným, obětem sexualizovaného násilí, pomoc seniorům, kteří zůstali sami, pomoci udržet co nejvyšší kvalitu života umírajícím.

Práce a iniciativa jednotlivců, dobrovolníků je nesmírně cenná a důležitá. Společnost potřebuje lidi s fantazií, citem pro potřeby druhých. Lidi, kteří jsou ochotni využít svých znalostí, schopností něco zorganizovat. Nikdo se nedokáže postarat o všechny. Ale pokud nás nenechá lhostejnými konkrétní lidská nouze, pak bude tento svět lepším.

Pak jednáme v duchu Boha, který nám dává peníze, čas, sílu, empatii, znalosti. Tyto hřivny jsme dostali především proto, abychom je mohli využít ke konání dobra. To je nakonec i pro nás požehnání.

Z knihy Vždyť se mnou jsi ty ...

Kristus praví: Byl jsem mrtev – a hle, živ jsem na věky věků. Mám klíče od smrti i hrobu. (Zj 1,18)

Ty, který máš klíče k životu:

Otevři naše srdce,
abychom velikonoční zprávu přijali
a spolehli se na ni.
Odežeň všechny chmury,
všechno, co nás děsí a co nám nahání strach.
Otevři nás pro tuto obrovskou radost
ze svého vítězství
nad smrtí a ďáblem
a učiň nás pevnými ve víře,
že se také tady na zemi
zavřou brány pekla.
Ty živý,
veď svět k míru
naplň jásotem všechno stvoření,
ať slaví život
a vzdává ti chválu.
Sylvia Bukowski

Pane Bože, radujeme se z toho, že jsi vstoupil do světa jako světlo do temnot.
Protkáváš světlem šedivé dny, rozháníš naše smutky, tišíš bolest.
Dáváš výhled z beznaděje, přinášíš svěží vítr do zatuchlých koutů našeho života.
Otvíráš nám oči, pomáháš vidět dál, než kam sahají naše potřeby.
Vedeš nás k přemýšlení, k hledání podstatných věcí pro život.
Učiň nás, jak žít a neubližovat.
Ale to není všechno. Ve svém synu Ježíši Kristu a jeho vzkříšení jsi nám ukázal,
že smrt není konec všeho.
Že i z temného hrobu vedou ještě jedny dveře, které jsou otevřeny směrem
k tobě, živému Bohu. Náš život tak neřídí strach, ale naděje, že smrt není tečka
za životem.
Radujeme se z toho a děkujeme ti za to.
Možná si pořádně neuvědomujeme, kdo jsi.
A na Ježíšovu otázku „Za koho mě pokládáte vy?“ hledáme odpověď každý den.
Prosíme, buď s námi v našich pochybnostech, neopouštěj nás, když se ti
vzdalujeme. Posiluj nás ve víře svým svatým Duchem každý den. (Str. 64-66)

Pojďme spolu. 6. ekumenická pouť

Brněnský seniorát ČCE, Matice velehradská a Děkanství brněnské zvou všechny zájemce, mladší i starší, jednotlivce, páry i rodiny na pěší pouť ze Slavkova do Tuřan s modlitbami a písněmi a doteky

minulosti na místech, jež spojovala i dělila české bratry, novokřtěnce, luterány, helvety i katolíky, Čechy i Němce na jižní Moravě.

6. ekumenická pouť je volným pokračováním prvních pěti poutí, které v letech 2017-2022 vedly postupně z Brna do Slavkova. Navazuje na tradici poutí katolických a dává jí ekumenický rozměr připomenutím těch poutí, které konávali v barokních dobách jihomoravští evangelíci do Uher. Cílem pouti je připomenut soužití katolíků a evangelíků, Čechů a Němců na jižní Moravě a nabídnout příležitost ke společné modlitbě a zpěvu na těch místech, jež se v minulosti stávala často místem bolestného rozdělení a nepochopení.

Kudy a jak?

Pouť je dlouhá 25 km a počítáme s tím, že ji projdeme za 9 hodin včetně zastavení:

- 1. zastavení** (0,5 km): farní kostel Českobratrské církve evangelické a synagoga ve Slavkově
- 2. zastavení** (6 km): románský kostel sv. Vavřince v Křenovicích
- 3. zastavení** (7,5 km): kaple Mohyly míru na Prackém kopci
- 4. zastavení** (4 km): kaple Povýšení sv. Kříže na zámku v Sokolnicích
- 5. zastavení** (7 km): kostel Zvěstování Panny Marie a Husův sbor v Tuřanech

Kde skončíme? Závěrečná modlitba poutníků bude **v kostele Zvěstování Panny Marie v Tuřanech**.

Jak zpátky? Spoje MHD (autobusy linky 40, 48, 74) umožňují pravidelné spojení k autobusovému nádraží na Zvonařce, další linky i jiným směrem. Řidiči, kteří si ráno zaparkují auto ve Slavkově, se k němu takto večer snadno dostanou. S ohledem na pohoštění, které chystáme v cíli pouti, i na organizační zajištění pro případ mimořádně špatného počasí Vás prosíme o předběžné přihlášky. Přihlásit se můžete buď pomocí elektronického formuláře na adrese www.pojdme-spolu.cz, nebo Petr Peňáz, mobil 732873082;

Jiří Gruber, mobil 776216072.

Kdy a kde začneme? 22. dubna 2023 v 9 hod. sraz v kostele Vzkříšení Páně ve Slavkově u Brna. Těm, kdo nepoužijí vlastní auto, se nabízí z Brna spoj autobusem linky 106 v 8.12 hod. z ÚAN Zvonařka (nástupiště 29, směr Kyjov), s příjezdem na autobusové nádraží ve Slavkově u Brna v 8.37 hod., anebo vlakový spoj z Brna hl. n. s odjezdem v 8.12 hod. a s příjezdem do Slavkova u Brna v 8.50 hod.

Zprávy ze sboru

V neděli 5. března se konalo **výroční sborové shromáždění**, které projednalo život sboru v roce 2022, vyslechli jsme zprávy z kazatelských stanic, mládeže, skautu a Diakonie BETLÉM. Proběhla rozprava o životě sboru. Staršovstvo informovalo, že v prosinci roku 2022 jsme na základě dědického řízení zdědili šest desetin nemovitosti v Kloboukách u Brna po zemřelém bratru Emilu Šulcovi. Výroční sborové shromáždění souhlasí se záměrem staršovstva získat celou nemovitost do výlučného vlastnictví.

Důležitým bodem sborového shromáždění byla **volba nového staršovstva**. Na následujících 6 let byli zvoleni tyto sestry a tito bratři:

Z Klobouk: Hana Dostálová, Květa Moučková, Petr Blažek, Jiří Pilát, Michal Marcolla. Dále Jana Lexová z Kašnice, Pavel Jež z Velkých Hostěrádek, Lubomír Lexa a Tomáš Vostřák z Krumvíře, Jitka Chrástková a Martin Zvonař z Brumovic, Petr Zajíc z Hovorán, Vít Sedláček z Vrbice. Čtrnáctou členkou staršovstva je sestra farářka Martina Zuštinová. Náhradnicemi byly zvoleny sestry Alena Honcová Pešlová a Libuše Oprchalová.

Svou činnost ve staršovstvu ukončili čtyři sestry a jeden bratr a to: Libuše Vinterová, Dana Bobková, Jaroslava Kordiovská, Rut Zvonařová, Vlastimil Chlápek a jako náhradnice již dál nepokračuje Marcela Adámková. Všem velice děkujeme za jejich obětavou práci pro sbor.

Výroční sborové shromáždění ve svém usnesení vyzvalo staršovstvo, aby pro příští jednání sborového shromáždění v roce 2024 připravilo **rozvojový plán sboru** a k účasti na jeho tvorbě přizvalo zájemce z řad členů sboru.

V pondělí 6. března se pak konalo **setkání nově zvoleného staršovstva**, které se ustanovilo a zvolilo tyto funkcionáře staršovstva. Kurátorem sboru byl opětovně zvolen Tomáš Vostřák a místokurátorem Petr Zajíc, zapisovatelkou staršovstva Jana Lexová a jako účetní sboru bude dále působit Libuše Vinterová a pokladní sboru bude dále Jaroslava Kordiovská.

Nové staršovstvo slavnostně představíme při některé z bohoslužeb. Při nich také složí nové staršovstvo slib a rovněž ještě poděkujeme staršovstvu původnímu.

Brigáda v kostele

V sobotu 25. 3. se konala brigáda na úklid kostela. Setkalo se nás patnáct, a tak nám šla práce dobře od ruky. Sestry se pustily do úklidu hlavního sálu kostela a bratři vyklízeli sakristii a pak prostor kůru. Zároveň se podařilo nastěhovat skautské vybavení do skladu v zahradě, a tak se uvolnilo místo na schodišti a pod schody na kůr. Udělali jsme kus práce, ale všechno jsme nestihli. Další brigáda nás čeká asi po Velikonocích. Všem účastníkům brigády moc děkuji a o dalších brigádách dáme vědět obvyklým způsobem.

Přednáška o archeologických vykopávkách v TEL MOCA

Tel Moca je název místa, které se nachází 6 km jihozápadně od Jeruzaléma, a při stavbě dálnice tam byly odhaleny stavby z období judských králů. Postupný archeologický výzkum zde odhalil existenci velkého chrámového komplexu. Přednášku na toto téma si pro nás připravil bratr profesor Martin Prudký, vedoucí katedry starého zákona na Evangelické teologické fakultě v Praze. Bratr Prudký se pravidelně tohoto výzkumu účastní, a tak jsme mohli zhlédnout fotografie přímo z místa vykopávek, zasvěcený výklad i potěžkat něco z vykopávek přímo z Tel Moca. Zajímavou skutečností je, že ačkoliv chrám stál v místě přístupové cesty do Jeruzaléma o jeho existenci nemáme z Písma svatého žádnou zmínku. Pouze v 18. kapitole knihy Jozue je uveden výčet měst obydlených Benjamínovci, mezi nimiž je i místo Mósa (Moca – pramen, zřídlo). V závěru přednášky byl prostor i na otázky. Přednášky se zúčastnilo zhruba padesát lidí.

Sbírka na Hlavní dar lásky roku 2023 na Velikonoční neděli

Účel: Stavba farářského bytu
v Libčicích nad Vltavou

Náš kostel je přes 150 let starý. Byl postaven v roce 1865. V zahradě se od počátku konaly společenské akce. Fara je z roku 1889. Slouží tedy už 135 let. Poslední čtyři roky prochází fara rekonstrukcí. Dostala novou střechu, nové rozvody inženýrských sítí, odvlhčili jsme podlahy, zřídili nová WC a kuchyňku. V přízemí vzniklo komunitní centrum a život je zde od té doby pestřejší než dříve. Kromě sborových shromáždění tu probíhají jazykové kurzy, cvičí se jóga, zkouší tu pěvecké sbory. V zahradě je každoročně hudební festival i předvánoční trhy. Ubytovali jsme uprchlíky z Ukrajiny. Na svůj nový život už čeká jen podkroví. Chceme tu vybudovat byt pro faráře a jeho rodinu. Chceme, aby náš sbor obstál i v budoucnu, po odluce církve od státu. A to bez farářského bytu nedokážeme.

Proto vás všechny prosíme o pomoc. S vámi to dokážeme. libcice.evangelnet.cz

QR Platba

JERONÝMOVA JEDNOTA

Ježíš řekl Šimonovi: „Zajeď na hlubinu a spusťte své sítě k lovu!“ Šimon mu odpověděl: „Mistře, namáhali jsme se celou noc a nic jsme nechytili. Ale na tvé slovo spustím sítě.“ Když to učinili, zahrnuli veliké množství ryb, až se jim sítě trhaly.
Lukáš 5,4-6

Milí přátelé, sestry a bratři,
máme před sebou sbírku darů Jeronýmovy jednoty. Tato sbírka každoročně slouží pro vytvoření „stavebního fondu“, ze kterého se poskytují dary sborům, které provádějí stavební úpravy, opravy nebo někde staví i nové objekty kostelů, modliteben, far, kluboven a dalších staveb potřebných pro církve a pro zvěst evangelia. Je krásné, když v našich sborech můžeme slyšet Boží slovo a evangelium i dlouhé roky od vzniku sborů a můžeme tuto radostnou zprávu slyšet i v opravených nebo nově postavených budovách a naši faráři mají důstojné bydlení.

I náš sbor obdržel dar od Jeronýmovy jednoty, a to na opravu střechy na naší budově školy v Morkůvkách.

Dar jsme obdrželi v roce 2020 a činil 280 000 Kč.

Nyní máme, ostatně jako každý rok, příležitost pomoci zase jiným sborům.

Číslo účtu Jeronýmovy jednoty:
tuzemské platby v Kč: 200594093/0300,
717171717/2700
zahraniční platby: 478496893/0300
SWIFT: CEKO CZ PP
IBAN: CZ 6603000000000478496893

QR platba

Z historie našeho sboru

Tento seriál mapuje historii našeho kostela.

Připravila ho Dana Bobková a moc jí děkujeme!

2. část

Následující dvě schůze staršovstva – lednové a únorové – se bouřlivě řešil vzniklý spor o stavbu nové fary. Výsledkem bylo, že byl František Odstrčil vyloučen ze staršovstva a byl mu vrácen příspěvek na stavbu kostela. To ovšem vyvolalo u něj i jeho příznivců velké emoce. Jeho stoupenci podali protest až k nejvyšší církevní radě do Vídně s odůvodněním, že stávající fara je zcela zachovalá a mohla by být nadále využívána k bydlení či jako škola. Dne 10. března 1883 přišla na jejich stížnost odpověď seniora D. Nešpora, v níž stálo:

„Co do předloženého protokolu Františka Odstrčila a společníků proti zmíněnému usnesení zastupitelstva nemůže na tento protest žádného ohledu bráno býti, jelikož zákonitost řešeného usnesení popřena býti nemůže. Velel. superintendence račiž kromě toho zdejší jménem podatele protestu napomenouti, aby v zájmu zdárného provedení té, zajisté nutné stavby kostela i fary, usnesení zastupitelstva o současném podniknutí té dvojnásobné stavby nejen s ochotností přijali, nýbrž také i ze všech sil podporovali, jelikož to nejen věci samé ku prospěchu poslouží, nýbrž i radost církve nad konečným provedením tohoto chvalného díla zvýší skrze to vědomí, že všichni církevní údobé dílu tomu stejně nápomocni budou.“

Staršovstvo nakonec zrušilo své rozhodnutí o vyloučení bratra Odstrčila i o vrácení jeho příspěvku. Žel nechutné spory neutichly ani během stavby, a tak v srpnu položil farář presbyterům otázku důvěry. Staršovstvo vyslovilo svému faráři jednomyslně důvěru.

Mezitím již 5. února 1883 začalo vyklízení vnitřního prostoru stávajícího kostela i fary, lavice byly prodány ve veřejné dražbě a starý použitelný materiál se uskladnil k dalšímu použití pro stavbu nové fary. Dne 7. února se začala rozebírat střecha kostela. Bohoslužby se v době stavby konaly v prostorách církevní školy.

Ještě před samotnou stavbou kostela muselo staršovstvo vyřešit a odsouhlasit změnu železné konstrukce galerie, kterou navrhl stavitel Gridl z Vídně a jež spočívala ve vyplnění oblouků galerie cihlami.

Stavitel Antonín Strnad s ní souhlasil a zaručil se za ni. Současně bylo rozhodnuto, že střechy kostela i fary budou pokryty břidlicí.

Na srpnovém jednání staršovstva bylo rozhodnuto vybudovat novou studnu na místě staré, zasypané, pořídit lavice do nového chrámu, zadat postavení kazatelny panu Maškovi z Brna a nechat postavit hospodářské stavení ve dvoře fary.

7. října již staršovstvo připravovalo slavnostní otevření nově vybudovaného chrámu na 4. listopadu 1883 od 9 hodin. V zápise stojí psáno:

„Kloboucký reformovaný sbor vykoná s pomocí Boží slavnostní otevření svého nového chrámu dne 4. listopadu. K slavnosti této činí srdečné pozvání všem duchovním i starším sesterských církví obou vyznání a naděje se hojného účastenství zvláště ze strany sborů sousedních. Příležitosti čekati budou v Sokolnicích v sobotu dne 3. listopadu (potažmo v Zaječím) v poledne pro takové hosty, kteří svůj příjezd do 28. tohoto měsíce zdejšímu reformovanému farnímu úřadu laskavě oznámí. Přitom se upozorňuje na to, že pošta pro zdejší farní úřad je Klobouky u Brna a telegrafní stanice Čejč u Hodonína.

Sokolnice jsou stanice na trati Brno–Přerov, Zaječím na trati dráhy císaře Ferdinanda Vídeň–Brno. Veřejný komunikační prostředek až do Klobouk vedoucí jest jen jeden, a sice pošta z Hustopeče do Klobouk. Pošta ta vyjíždí o 7 hodině ráno z Hustopeče a dojíždí sem mezi 9 a 10 hodinou a vrací se odtud odpoledne mezi 2 a 3 hodinou. Hustopeče jest stanice na severní dráze z Brna do Vídně.

Program slavnosti budiž ve 1 200 kusech vytisknut, ve sboru po pěti prodáván a hostům rozdáván.

Církev budiž vyzvána, by poskytla z lásky povozy a byty.

Presbyterstvu a stavebnímu výboru budiž v den slavnosti vystrojen oběd.

Slavnost aby začala o deváté hodině ráno před chrámem, kde lid zazpívá, stavitel světicímu duchovnímu, tento místnímu faráři a tento kurátorovi a pokladníkovi klíče odevzdá.“